

International Conference on Management
اعتبارسنجی و ارزیابی بیرونی در ارتقاء کیفیت نظام آموزش
عالی

۱. دکتر ماشاله ولیخانی دهاقانی ، ۲. طاهر جعفری

۱. استاد یار دانشگاه آزاد دهاقان، ایران

Valikhani_ma@yahoo.com

۲. دانشجوی دکترای مدیریت منابع انسانی، پژوهشگاه شاخص پژوه، دانشگاه اصفهان

Taher_jafare47@yahoo.com ایران

چکیده:

اگر محور همه برنامه ریزی های توسعه را بهبود زندگی انسان و ایجاد جامعه مبتنی بر دانایی بدانیم _ ضروری است که بپذیریم _ تعلیم و تربیت و بویژه آموزش عالی نقش بسزایی در پیشبرد اهداف جامعه به سوی تحقق توسعه پایدار ایفا می نماید. حفظ و بهبود کیفیت، یکی از این چالشهای محوری است که سرتاسر جغرافیای آموزش عالی را در نوردیده است. و رویارویی با آن نیاز به اتخاذ موضعی فراکنشی و کاربست راهبردهای بخردانه دقیق دارد. به همین منظور ، به نظر می رسد استانداردسازی با توجه به مشکلات بالفعل و بالقوه و با راهنمایی فعالیت ها و نتایج آنها به منظور نیل به میزانی مطلوبی از نظم در یک زمینه خاص بتواند به عنوان پیش شرط اساسی الگوی اعتبارسنجی، زمینه بهبود و ارتقاء کیفیت را در نظام آموزش عالی فراهم آورد. اعتبارسنجی مکانیسمی است که با استفاده از آن وضعیت دانشگاه ها و مؤسسات آموزش عالی از نظر وضعیت آموزشی، پژوهشی و خدماتی، با زبانی کمی و کیفی مشخص می شود و بر اساس آن توصیه های اصلاحی به عمل می آید. در این الگو از ارزیابی درونی به منظور حفظ و بهبود کیفیت و از ارزیابی بیرونی به جهت تضمین کیفیت استفاده می شود. در این مقاله سعی بر آن است تا ضمن بررسی مفاهیم کیفیت و اعتبارسنجی، به کنکاش و تأکید بر استانداردسازی به عنوان پیش شرط لازم و ضروری جهت بهبود ، ارتقاء و تضمین کیفیت نظام آموزش عالی پرداخته شود.

کلمه های کلیدی: علوم انسانی ، استانداردسازی، اعتبارسنجی ، نظام آموزشی